Dosarul nr. 5r-7430/2025
4-25174808-12-5r-16122025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 aprilie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Aurelia CAZACLIU
Grefier Anastasia RADU

Cu participarea agentului constatator Boșcaneanu Mihai, contestatarei Malai Olga

examinând în ședință publică contestația depusă de Malai Olga împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 22.06.2025 în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, instanța –

c o n s t a t ă:

Prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 22.06.2025, încheiat de către agentul constatator Boșcaneanu Mihai din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, Malai Olga a fost sancționată cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 500 lei, două puncte de penalizare, pentru faptul că, la data de 22.06.2025, ora 15:35, conducând automobilul de model ***** cu n/î ***** pe str. Turistului, or. Vadul lui Vodă, a ignorat indicatorul 3.31 care semnifică – oprire interzisă, respectiv au fost încălcate prevederile pct. 26 din Regulamentul circulației rtiere.

La data de 08.12.2025, Malai Olga a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție. Avînd în vedere că Malai Olga a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție, iar copia acestuia a fost recepționată la 04.12.2025, instanța conchide că contestația a fost depusă în termenul de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

În susținerea contestației, făptuitorul a invocat lipsa faptului contravenției, solicitând anularea Procesului-verbal cu privire la contravenție din 22.06.2025 în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind ilegal.

Făptuitorul Malai Olga, în ședința de judecată a declarat că a staționat automobilul, din motive de urgență, deoarece copilului i se făcuse rău și avea nevoie de satisfacere a necesităților fiziologice, dar nu a staționat voluntar, iar în apropiere nu exista vreun martor care să confirme refuzul ei de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție.

Agentul constatator din cadrul INSP, Boșcaneanu Mihai în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, motivând că procesul-verbal cu privire la contravenție conține toate datele indicate în art.442 Cod contravențional, ca neîntemeiată.

Audiind părțile, studiind argumentele expuse în contestație, decizia de sancționare emisă la caz, materialele cauzei, în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată din următoarele motive.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privința a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, hotărîrea din 04 octombrie 2007).

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

Din materialele cauzei contravenționale, rezultă că, prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 22.06.2025, în sarcina făptuitorului a fost pusă fapta de neglijare a indicatorului 3.31, adică de încălcare a pct.26 din Regulamentul circulației rutiere, acțiunile acestuia fiind încadrate după semnele contravenției prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, iar din motivul că făptuitorul Malai Olga a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție , acest fapt a fost confirmat de către martorul Mostovaia Nadejda, care în ședința de judecată a declarat că în luna iunie 2025 se afla la plaja din or. Vadul lui Vodă, iar automobilul ei era parcat pe acostament. Un polițist i-a

solicitat să se apropie, deoarece a parcat într-un loc interzis. S-a apropiat și acolo erau mai multe mașini parcate interzis. I-a propus să semneze într-un proces-verbal în calitate de martor, deoarece o persoană de gen feminin nu recunoștea vina, automobilul căreia era parcat pe carosabil, în rând cu alte automobile, dar nu ține minte care automobil, culoarea și numerele de înmatriculare. Nu a luat cunoștință cu procesul-verbal cu privire la contravenție.

Instanța reține, că potrivit conținutului contestației, Malai Olga nu și-a negat vinovăția sa în săvârșirea contravenției imputată, prin absența la fața locului a indicatorului 3.31, care conform Titlului III din anexa 3 la Regulamentul circulației rutieră semnifică oprire interzisă , accentuând că, de fapt, staționarea automobilului, a fost dictată de o situație de urgență, de necesitatea acordării posibilității copilului de a folosi toaleta, deoarece i se făcuse rău, însă aceste circumstanțe nu justifică motivarea necesității staționării/opririi în locul interzis, fiind apreciată de către instanță, drept poziția sa subiectivă pentru justificarea eludării de la răspundere.

Prin urmare, instanța de judecată reflectă că, făptuitorului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, cu posibilitatea de a indica în procesul-verbal cu privire la contravenție obiecțiile și motivele situației rutiere creat, însă făptuitorul Malai Olga a evitat să uzeze armele de apărare împotriva acuzației ei imputate și anume nu a indicat în procesul -verbal cu privire la contravenție circumstanțele, cu care aceasta nu a fost de acord cu constatările agentului constatator, urmare mențiunea despre folosirea mijloacelor tehnice și anume camera de corp și absența unor înregistrări video la cauză nu sânt în măsură să răstoarne fapta constatată de agentul constatator.

Instanța remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Malai Olga i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumții de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăție a faptei contravenției de către Malai Olga care a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

În acest sens este de remarcat că în cadrul verificării constituționalității prevederilor art.234 din Codul contravențional, cu referire la principiul „dreptul de a păstra tăcerea” Curtea Constituțională a reținut că, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, "dreptul de a păstra tăcerea nu este unul absolut" (*cauza Weh vs. Austria*, 8 iulie 2004). Deşi el este incompatibil cu imunitatea de a baza o condamnare în exclusivitate sau în mod esenţial pe tăcerea acuzatului sau pe refuzul lui de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturii, este evident că un asemenea privilegiu nu ar trebui să împiedice de a lua în consideraţie tăcerea acuzatului, în situaţii care în mod vădit cer o explicaţie din partea lui (*cauza John Murray vs. Regatul Unit*, 8 februarie 1996).

Prin urmare, Curtea reține că că legislatorul, la reglementarea relaţiilor de proprietate asupra vehiculului şi a securităţii circulaţiei rutiere, este în drept să instituie anumite obligații faţă de proprietar, inclusiv responsabilitatea care poate să survină, iar persoana, bucurându-se de dreptul de a nu divulga numele membrilor familiei sale şi al rudelor apropiate, nu poate să se eschiveze, în calitate de proprietar, de la anumite obligaţii expres stabilite în lege. Mai mult decât atât, o simplă oferire a unei astfel de informaţii colaboratorului de poliţie nu este depunere de mărturii împotriva unei persoane anume.

Curtea reţine că, aplicând *mutatis mutandis* raţiunile Curţii Europene (*cauza Falk vs. Olanda*, 19 octombrie 2004), regula de responsabilitate (aplicată proprietarilor automobilelor înregistrate) a fost introdusă pentru a garanta eficienţa securităţii traficului prin asigurarea faptului că orice încălcare a regulilor circulaţiei rutiere de mijloace tehnice sau de altă natură

În această ordine de idei, instanța reține că agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile conținute în procesul-verbal cu privire la contravenție, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancționare este temeinică.

În acest context, instanța menționează că dacă sensul ”dreptului la tăcere” semnifică dreptul de a nu contribui la propria încriminare, totuși, potrivit jurisprudenței Curţii Europene, "dreptul de a păstra tăcerea nu este unul absolut" (*cauza Weh vs. Austria*, 8 iulie 2004).

Deși, el este incompatibil cu imunitatea de a baza o condamnare în exclusivitate sau în mod esențial pe tăcerea acuzatului sau pe refuzul lui de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturii, este evident că un asemenea privilegiu nu ar trebui să împiedice de a lua în considerație tăcerea acuzatului, în situații care în mod vădit cer o explicație din partea lui (*cauza John Murray vs. Regatul Unit*, 8 februarie 1996).

Prin urmare, fapta săvîrșită de către Malai Olga, a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 240 al.(1) din Codul contravențional.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța apreciază că aceasta a fost administrată în limitele impuse art. 234 din Codul contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptei, astfel cum a fost descrisă în procesul verbal de contravenție. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Conform în art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, neconsemnarea în procesul verbal a prevederilor art.443 din Codul contravențional poate să ducă la nulitatea lui doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Astfel, fiind analizat conținutul procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată a stabilit, că prin faptul indicării în procesul-verbal a mențiunii despre utilizarea camerei de corp, însă lipsa înregistrării video la cauză, nu se afectează în mod esențial fondul cauzei, or, această eroare a fost înlăturată în cadrul procesului de judecată, iar acest fapt, în temeiul art. 445 alin. (2) Cod contravențional stipulează că celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative, pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Prin urmare, obiecțiile făptuitorului despre lipsa în acțiunile sale a semnelor contravenției prevăzute de art.240 al.(1) din Codul contravențional, au fost elucidate pe deplin în instanța de judecată prin prisma normelor legale în domeniu, iar deficiențele invocate nu afectează în mod esențial fondul cauzei.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de Malai Olga împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 22.06.2025, încheiat de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP, în persoana agentului constatator, în temeiul art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Călăuzindu-se de prevederile art. 460-462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de Malai Olga împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 22.06.2025 în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată în ordine de recurs, în termen de 15 zile, în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
judecător **Aurelia CAZACLIU**